

U C H W A Ł A nr XXXIX/498/2017

Rady Miejskiej Leszna z dnia 31 sierpnia 2017 roku w sprawie : zmiany nazwy ulicy Zygmunta Schaefera

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2016 r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 744) Rada Miejska Leszna uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Zmienia się dotychczasową nazwę ulicy „Zygmunta Schaefera”, położoną w rejonie ulic Święciechowskiej, Lechickiej, i Łużyckiej, na nazwę:

Zbigniewa Herberta

2. Usytuowanie ulicy w terenie określa załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Leszna.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Miejskiej Leszna

Sławomir Szczot

U Z A S A D N I E N I E

**do Uchwały Rady Miejskiej Leszna nr XXXIX/498/2017 z dnia 31 sierpnia 2017 roku
w sprawie : zmiany nazwy ulicy Zygmunta Schaefera**

W związku z wejściem w życie z dniem 1 kwietnia 2016 roku ustawy o zakazie Propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 744) zachodzi konieczność zmiany nazwy ulicy na terenie miasta Leszna.

Krótki rys biograficzny: (podany za: Fundacją im. Zbigniewa Herberta)

Zbigniew Herbert urodził się 29 października 1924 r. we Lwowie, zmarł 28 lipca 1998 r. w Warszawie. Był poetą, eseistą i dramatopisarzem.

Pierwszych dwadzieścia lat życia, w tym okres okupacji, spędził w rodzinnym, wielokulturowym Lwowie. Następnie ukończył studia ekonomiczne w Akademii Handlowej w Krakowie i prawnicze na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Studiował też filozofię. W 1951 r. osiadł w Warszawie, skąd od roku 1958 wyruszał na kilkuletnie wyprawy do Europy Zachodniej. Pierwsze teksty publicystyczne ogłosił w roku 1948, pierwsze utwory poetyckie w roku 1951, ale za właściwy debiut poetycki uważał wydany w roku 1956 tom „Struna światła”.

W swojej twórczości nawiązywał do tradycji i symboli cywilizacji śródziemnomorskiej oraz wyrosłej na jej gruncie kultury chrześcijańskiej Europy, rozważając na tym tle zagadnienia moralne i kondycję duchową współczesnego człowieka. Tomy jego wierszy („Struna światła”, 1956; „Hermes, pies i gwiazda”, 1957; „Studium przedmiotu”, 1961; „Napis”, 1969; „Pan Cogito”, 1974; „Raport z obleżonego Miasta”, 1983; „Elegia na odejście”, 1990; „Rovigo”, 1992; „Epilog burzy”, 1998) oraz zbiory esejów („Barbarzyńca w ogrodzie”, 1962; „Martwa natura z wędzidłem”, 1993; „Labirynt nad morzem”, 2000; „Król mrówek”, 2001) należą do najważniejszych osiągnięć polskiej literatury drugiej połowy XX w. Był również autorem sztuk scenicznych i słuchowisk radiowych („Jaskinia filozofów”, 1956; „Drugi pokój”, 1958; „Rekonstrukcja poety”, 1960; „Lalek”, 1961; „Listy naszych czytelników”, 1972).

Jego utwory tłumaczone były na 35 języków, przynosząc mu wiele prestiżowych nagród, w tym m.in.: Fundacji im. Kościelskich w Genewie (w roku 1964), Jurzykowski Millennium Prize (1965), Fundacji Kultury (1997), Internationaler Nikolaus-Lenau-Preis (1965),

Gottfried-von-Herder-Preis (1973), Petrarca-Preis (1979), Bruno Schulz Prize (1988), Jerusalem Prize for the Freedom of the Individual in Society (1991), The T. S. Eliot Award for Creative Writing (1995)...

Po śmierci odznaczony został Orderem Orła Białego. Rok 2008 Sejm RP ogłosił Rokiem Zbigniewa Herberta – rok ten w całej Polsce i w wielu miejscach na świecie był wypełniony inicjatywami inspirowanymi jego twórczością.

W literaturze światowej Herbert rozpoznawany jest przede wszystkim dzięki swojemu poetyckiemu alter ego, postaci Pana Cogito.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 744) obowiązujące w dniu wejścia w życie ustawy nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, w tym dróg, ulic, mostów i placów, upamiętniające osoby, organizacje, wydarzenia lub daty symbolizujące komunizm lub inny ustrój totalitarny lub propagujące taki ustrój w inny sposób, właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego (...) zmienia w terminie 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.) do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach (...) nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440 z późn. zm.) (...).

W świetle powyższych faktów podjęcie uchwały jest uzasadnione.

Radni wnioskodawcy: